

Scénář

Vypravěč:

Paní Zdena Bradnová se narodila roku 1945 ve Zbiroze na Rokycansku. Již od mládí ráda podnikala dobrodružné cesty do přírody, kterými utíkala od reality. Rodina se potýkala s problémy spojenými s 2. světovou válkou. Matka se totiž podílela na šíření nelegálního tisku.

Zdena: (1.nahrávka) 14:02-14:28,5 (25,5s)

Maminka, jak pracovala na městském úřadě, tak tady byl na Zbirožsku velký protifašistický odboj. Hromada lidí byla po heydrichiádě zavřena, no a mezi nimi, jako všichni pracovníci tady městského úřadu, protože tiskli rudé právo a nějaké letáky. No tak všichni ti zaměstnanci byli zavřeni.

Vypravěč:

Maminku dostal ven shodou náhod bývalý nájemník, který se před válkou připojil k jednotkám SS.

Zdena: (1. nahrávka) 15:25-15:40 (15s)

Babička vždycky pronajímala, buď tady bydlel nějaký soudce nebo advokát. A tady sem přišel, byl sem přidělený ze Sudet, Němec, ale perfektně uměl česky, jmenoval se Walter.

Vypravěč:

Díky dobrým vztahům babičky a Waltera se maminka naštěstí dostala brzy ven.

Zdena: (1.nahrávka) 16:50-17:39 (50s)

Babička ho opravdu sehnala, přes svého bratra nějak, no ale do toho hotelu, kde se měli sejít s ní nešel, protože řekl, že tam s ní nepůjde, akorát jí ukázal, kde ten hotel je. A ten Walter jí řekl, že se sejdou v nějakém salonku a že na ní bude mít tedy čas a vymezil, jak dlouho. Babička mu všechno vyprávěla, co se stalo, no a on řekl, že se pokusí něco udělat, no udělat, za 14 dní byla maminka z Gestapa doma.

Vypravěč:

O tomhle zážitku maminka nechtěla nikdy mluvit. Zdena se všechno dozvídala od babičky. Rodinu ovšem postihla další špatná událost. Strýc Karel v roce 1949 emigroval do Kanady.

Zdena: (2. nahrávka) 2:56-3:47 (51s)

On to nedal vůbec vědět, nikdo nic nevěděl, že on chce utéct. On přijel za námi do Domažlic, já si to pochopitelně nepamatuji, protože mně byly 4 roky, v té době. Přijel za námi, ale pamatuji si, že mně přivezl velký nafukovací míč a ten míč jsme si spolu po obýváku kouleli. Maminka říkala, že přijel jenom s fotografickým aparátem, vůbec s sebou žádné věci neměl, ani batoh, jenom ten foťák. Řekl, že dostal povolení, na ten Čerchov, že se může jít podívat a že se večer vrátí. Večer se nevrátil, nevrátil se ani druhý den. No, a to už STB, státní bezpečnost, tak už ho začala hledat.

Vypravěč:

Tato událost pronásledovala rodinu po celou dobu totality. Přestože Maminka byla velmi vzdělaná, musela těžce dřít ve fabrice. Další rána přišla po úmrtí dědečka, kdy se rodina se musela odstěhovat do Zbiroha, aby babičce pomáhala v hospodářství. Zanedlouho maminka onemocněla

tuberkulózou, což znamenalo izolaci v sanatoriu. Třináctiletá Zdena tak svoji maminku neviděla téměř dva roky a na celou domácnost byla sama společně s babičkou.

Zdena: (1.nahrávka) 11:47-12:16 (29s)

Zůstali jsme tady sami. Musela jsem uvařit, nakoupit, musela jsem poklidit všechna zvířata, kterých měla babička strašně moc, protože ona, jak měla malý důchod, 190 Kč, tak se pořád tak nějak cítila, že by měla rodině pomoci. No tak ona měla prase, slepice, králíky, kozu, kachny, a to jsem všechno ráno, než jsem šla do školy musela poklidit.

Vypravěč:

Paní Zdena se nakonec se stala učitelkou v mateřské škole. Šťastně se vdala. Po revoluci se dokonce setkala se strýčkem Karlem. Dnes velmi ráda cestuje a objevuje například krásy nedalekých Brd, o kterých píše na svých webových stránkách. Celý život zastává názor, že na prvním místě je vždy rodina, a ta je to nejdůležitější.

